

Man. Post. Librarian

Winnipeg DEN SKANDINAVISKE

Winnipeg.

CANADIENSAREN.

N:o 4. Första årg.

WINNIPEG, MANITOBA, DEN 31 DECEMBER 1887.

Lösnummer 5 Cts.

ANMÄLAN.

Den Skandinaviska Canadiensaren får härmed frambrä sin hjertliga tacksbrevet till alla, synnerligast till skandinaverna, för den välvilja och uppmuntran den rönt under sin korta tillvaro.

De många uppmuntrande bref jemte det icke obetydliga antal nya prenumeranter, vi tid efter annan erhållit, hafva förvisat oss om, att tidningen icke är öfverflödig.

På grund häraf hafva vi nu nöjet anmäla tidningen för år 1888.

Vi skulle önska att utgifva tidningen oftare, men ännu kunna vi icke förverkliga detta. Den Skandinaviska Canadiensaren vill fortfarande söka att efter bästa förmåga behandla skandinaverna i Canada politiska, sociala och religiösa frågor, samt så väl till nytta som nöje meddela allmänna skandinaviska och canadiska nyheter. Som förtills skett, komma meddelanden från skandinaviska nybyggeri i Canada att intagas i hvarje nummer.

Prenumerationspriset, postporto inberäknadt, är 50 cents för ett år. Tidningen ständes från nu till den 1 Januari 1889 till alla prenumeranter, som nu inlända sin prenumerationsavgift \$0.50 för nästkommande år. Vi öfverlemnade Den Skandinaviska Canadiensaren till våra landsmän och landsmaninnor och hoppas fortfarande få påräkna deras vänliga understöd och beskydd.

Winnipeg, den 30 Nov. 1887.

REDAKTIONEN.

Korrespondens.

Ottawa, Ont., 10 Dec. 1887.

Till red. af Den Skandinaviska Canadiensaren, Winnipeg.

Snart har ett år öfverflutit, sedan jag hade utmärkelsen att finna min sista beskrifning, insänd till eder skandinaviska förening, införd uti första numret af eder värderade tidning, och tager jag mig härmed friheten anhålla få åter komma med en kortfattad rapport om våra kära landsmäns befinnande och framgång uti dessa trakter sedan dess. Jag vågar skrifven ledning fram i min beskrifning anföra några få anmärkningar, hvilka erfarenheten manat mig att framkasta och måhända kunna de blifva af någon nytta för en eller flera af de landsmän hemma eller i öfrigt utom Canada, uti hvilka händer tidningen måtte komma.

Vi hafva här haft att glädja oss åt ankomsten af ett ej obetydligt antal skandinaver af olika klasser, under sommarens lopp, och hafva alla utan undantag funnit god och lösnande sysselsättning. Flera familjer hafva anländt hit och vår lilla skandina-

viska församling har härstades fått en rätt stark och stadig tillökning. Hvad i allmänhet familjer angår, som utvandra, bör strängt påpekas önskvärdheten, att de heldre vilja våren för tiden till deras långväga flyttning än hösten. Exempel hafva gifvits, att stora familjer med ända från sju till nio barn anländt hit så sent på hösten, att ej ringa svårighet uppstått att på ett tillfredställande sätt placera dem, så att vintern må göras för dem så litet kånbar som möjligt. Emellertid hafva alla de, som ankommit hit blifvit särdeles väl försörjda med arbete genast vid deras ankomst och finna sig synbarligen väl i sina nya förhållanden.

En större arbetsstyrka bestående uteslutande af skandinaver har under hela sommaren ända till helt nyligen varit sysselsatt med järnvägsbyggnad uti Algona provinsen, under ledning af en svensk, Mr Johnson, som gjort sig allmänt känd och aktad för sitt vänliga och humära bemötande mot sina landsmän, och hvilken hvarje sommar i sina arbeten alltid i främsta rummet gifver sina landsmän förtroendet. Några af hans arbetare, hvilka medförde sina familjer, hafva nu tagit upp land i närheten af den bana de byggde och börjat sin verksamhet såsom egna jordbrukare. Vid här i närheten vandra phosphat grufvorna hafva äfvenledes ett större antal skandinaver funnit sysselsättning med god aflöning, hvarförutom ett stort antal arbetat och gör så ännu hos kringliggande orters landbrukare. Af tjänstfiokor skulle här många kunna finna goda och lösnande anställningar utan afseende på tiden för deras hitkomst. Åkerbrukare och tjänstfiokor äro de klasser, på hvilka den största efterfrågan råder, dernäst kommer i ordningen, under sommartiden hufvudsakligast, gods och starka nyktra arbetskarlar, villiga att åtaga sig hvad arbete än må förekomma. Oaktadt redan nämndt i mitt förgående bref, kan ej nog ofta upprepas en varning eller afrådan till hrr kontorister, bodbiträden o. dyl. att utvandra; jag afser dermed ej meningen, att ej äfven de kunna lyckas efter någon tid kanske, men i de flesta fall är Amerika mest passande för dem, som från barndomen blifvit uppfödda till landbruk eller kroppsligt arbete.

Helsotillståndet bland landsmännen i dessa trakter har varit synnerligen godt, så mycket mer som vi här uti vår ovanligt helsosamma klimat, under de sista två månaderna varit hemsökta af de här sålutan aldrig inträffade malaria och typhoid febrarne. Endast tvänne fall af nämnda sjukdomar hafva inträffat bland skandinaverna, hvarföre vi kunna skatta oss särdeles lyckliga i detta hänseende. Tillfölje af den tillökning uti antalet af skandinaverna härstades, som egt rum, har möjlighgjort bildandet af en församling under namn af St. Mattei svenska församling med regelbundet gudstjänst hvar fjortonde dag, hvilket i ej ringa må bidragit såsom ett anknytningsband att förena våra olika skandinaviska nationer. Såsom ett illustrerande exempel på huru våra landsmän i allmänhet härstades äro omtyckta, må jag anföra, att den största skrädderifirman här i Ottawa, hvilken sedan flera år tillbaka i sin verkstad sysselsatt flere svenska skräddare, i dagarne anmodat mig att från Sverige söka erhålla ännu flera, hvilka de genast vid ankomsten gifva stadig sysselsättning året om. Detta gifver också ett godt exempel på de redan härvarande skräddarernas goda duglighet och flit.

Väderleken har under sommarens lopp varit synnerligen god, dock hade varit önskvärdt, om på hösten litet mera regn kommit. Det har emellertid varit ett godt år för jordbrukarne med tillgång på spannmål och bön. Oaktadt den sena årstiden har ännu ej någon öfvermått snö fallit, och hafva vi ännu några grader mildt efter Celsius termometer.

Sedan jag nu i kortbet reogjort för hvad hufvudsakligast vidkommer vårt lilla skandinaviska samhälle, bifogar jag, fördrömmast några få anmärkningar, som jag af erfarenhet anser mig skyldig nämna till våra möjligen hitkommande landsmänskönnedom och för dem hemma i Skandinavien, hvilka möjligen hafva för sig att utvandra. Två fakta uppstå som orsak med hänsyn till emigration, för det första den tryckta affärstillningen hemma jemte den stora arbetsbristen, för det andra det inflytande några redan till Amerika utvandrande besitta öfver de hemmavarande, hvarigenom de tillstyrka dem att afvenledes emigrera. De hit utvandrades destinationsort bestämmes nästan alltid efter denna sednare orsak. Af 100 emigranter välja 99 vanligtvis den punkt hvarst de de veta eller tro sig finna landsmän, släktingar eller vänner. Denna, om jag så må säga, hjertats ingifvelse kan ju ej förnekas dem. De, hvilka afråda dem att resa dit, hvarst de vänta att finna sina bekanta, blifva ej hörsammade. Det oaktadt har denna sommar ett ej ringa antal skandinaver, öfvervägande svenskar, ankommit hit, och ett ännu större har jag ofta haft tillfälle att se här på genomresa till eder plats, Winnipeg. Äfven om härsyn taget till de för emigrationsfrågan ofvannämnda så viktiga fakta, tror jag och vet med bestämdhet, att vi här i Canada i jemförelse med Förenta Staterna äga vida starkare och mera till-

dragande omständigheter till de utvandrades förmån än i Staterna, i främsta rummet den omständigheten, att Canada ännu eger ofantliga strökor af oupptaget land, som fritt erbjudes de nykomne, en omständighet, som numera knappt kan sigras äga rum med de Förenta Staterna, och hvad blir väl följden, om ej öfverbefolkning och arbetarbrist uti och omkring de större platser, dit den stora tillströmningen vanligtvis egt rum nu så många år, då de flesta måste söka sin utkomst i städerna, enklämpligt och godt och för åkerbruk lösnande land ej finnes i tillräcklig mängd för de fattiga att arbeta upp ett hem åt de sina. Alla de, som under sommarens lopp hitkommit till olika delar af Canada, hafva godt och lösnande arbete året om, och äro högeligen tillfredställda med sitt nya hemland, och enligt hvad jag funnit inom min verkniagskrets, hafva de till ej så ringa del hjälpt att göra Canada bekant hemma bland sina vänner och bekanta. Jag må äfven anföra, att en i alla hänseenden bättre klass af utvandrare har under nu tilländalupna säsong hit anländt. På åkerbruksarbetare är alltid, som jag förut omnämndt, stor efterfrågan och äro de att räknas bland dem, hvilka bäst lyckas här. De bland denna sednare klass, hvilka måhända äfven äga medel att genast upptaga land och börja jordbruk, skulle jag vilja tillråda att först efter ett par års tjänst hos någon landbrukare, slå sig ned sjelfva sedan de genom denna anordning vunnit både insigt i språk och arbetssätt etc., som i åtakilliga fall skiljer sig i väsentlig mån från arbetssättet hemma i Skandinavien. Detta senare villkor gör sig dock ej så gällande, om den utvandrande bestämdt sig för att nedslå sina bopälar uti några af edra skandinaviska settlement i Vestern såsom t. ex. New Stockholm eller Scandinavia, hvarst han i kretsen af endast landsmän genast kan börja bryta sin bana. En annan svårighet, som äfven uppstått för den mindre bemedlade hemma, på snart han beslutat sig för att emigrera, är frågan, hvarst han må vända sig, hvad plats han bör resa till. Som ingen kan hemma erhålla fullt tillförlitliga råd i detta fall och som naturligtvis ingen vill sätta tillit till för dem fullt obekanta personers uppgifter, sådana som vanligtvis erhållas beklagligt nog mindre samvetsgranna från flera af dessa s. k. ångbåtslinie-agenter, så följa de naturligtvis hellre de råd de erhålla från landsmän och måhända vänner i Förenta Staterna och resa dit och tro sig derigenom hafva besparat sig tiden och mödan att för sig sjelfva söka sig ett blifvande hem, om de också, hvad de snart i

flera fall få erfara, i längden förlora derpå. Det sätt, hvarpå den Canadiska regeringen går tillväga, torde mera allmänt bekant göras hemma i de skandinaviska länderna, huru emigranterna mottagas här utaf regeringen anställda tjänstemän icke blott vid landningsstället utan äfven i de mest afågnade orter i landet, hvarst de dem till platser, hvarst utmärkt land kan erhållas, och för öfrigt lemna alla de uppläsningar de nyanlända kunna vara i behof af. Dessa tjänstemän äro uteslutande anställda att bevaka och beskydda den nykomnes intressen utan någon som helst kostnad eller afgift för emigranten. Ett stycke land, äfven om det fritt erhålles, kan vara af intet värde; emigranten kan förlora både tid och arbete och sjunka uti ett tillstånd af yttersta elände och fattigdom uti det mest härliga land på jorden, om han från början utvalt åt sig örrtt plats, och följt för mycket sina vänner eller andra personers råd utan att hafva sett sig för sjelf. Det lilla kapital, han kanhända medfört, är förlorat liksom äfven många års mödosamt arbete. Skandinavien, som kommer till Canada, vinner derigenom en större politisk frihet och fritt godt land. Han medför vanligtvis ett större förråd af kurskaper än många andra europeiska nationer, och en allmän kännedom om huru arbetet bör försiggå utan att dermed förena alltför stor åregirighet, och vet, att den enda vägen till lycka och välstånd är arbetsamhet och flit. Till slut må jag nämna att Canada, till följe af den sammanknötning och lifliga kommunikation, som nu börjat äga rum mellan skandinaverna på de olika platserna inom Canada, har blifvit ett andra föredömligt för dem, så att de kunna sig fullt så hemmastadda där, som vore de hemma i de skandinaviska länderna.

Jag hoppas, att jag skall lefva och se den dag, då detta nyligen öppnade frihetaland skall hafva emottagit och under sitt hägn och skydd sett deras lycka gjord af de flesta af våra landsmän hemma, hvilka der knappast veta ens dagen, hvar de till den nästa skola förskräpa sig sitt uppehälle åt de sina; men en sak måste ej glömmas: utan arbetsamhet och flit, redlighet och nykterhet vinner här intet, utan göra personer utan dessa egenakaper bättre uti att stanna hemma.

Tillönskande eder och alla kära landsmän i Winnipeg "en glad och angenäm jul" och "ett godt nytt år, lycka och framgång i alla edra företag", tecknar med största vänskap och högaktning,
Eder
C. A. L. ÅKERLIND.